

Το άλογο και το γαϊδούρι

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ένας γεωργός είχε στον στάβλο του ένα

άλογο κι ένα γαϊδούρι. Πάντα το άλογο περήφανο πορευόταν και δεν καταδεχόταν το καημένο το γαϊδούρι, που φορτωμένο αγκομαχούσε...

– Σε παρακαλώ, σύντροφέ μου, σήκωσε λίγο από το βάρος μου, γιατί δε θ’ αντέξω και θα σωριαστώ.

- Από πού κι ως πού σύντροφοι, χλιμίντρισε ακατάδεχτα το άλογο και βιαστικά τράβηξε μπροστά στον ανήφορο.

Το καημένο το γαϊδουράκι μας συλλογιόταν πως μαζί ζούσαν, τρώγαν και δούλευαν στο ίδιο αφεντικό και μοιράζονταν μαζί τα βάρη της δουλειάς και περίμενε, μάταια όμως, την κατανόηση και τη συμπαράσταση του αλόγου. Στύλωνε τα πόδια του κι έκανε κουράγιο και τα κατάφερνε, αλλά με πολύ κόπο.

Μια μέρα όμως το φορτίο ήταν ασήκωτο πραγματικά και το γαϊδουράκι μας ιδρώνε και ξίδρωνε και ξεφυσούσε κι η ζέστη κι η ανηφοριά το είχαν λυγίσει...

- Δε θ' αντέξω σίγουρα αυτή τη φορά... Αν θέλεις να σωθώ, σύντροφέ μου, πάρε λίγο από το βάρος μου.

Σιγά να μην έπαιρνε το βάρος του... Είχε τα δικά του δεμάτια το σανό, να κουβαλούσε κι άλλο... «Παραλογίζεται ο γαϊδαράκος», σκέφτηκε κι ούτε που τον κοίταξε.

«Μπαααμ», ακούστηκε το γαϊδουράκι μας, καθώς έσκασε και σωριάστηκε ψόφιο στο μονοπάτι! Κι ο γεωργός μας φόρτωσε στο άλογο όχι μόνο το φορτίο αλλά και το τομάρι του γαϊδάρου.

- Αλίμονό μου, τι έπαθα ο δύστυχος, θρηνούσε το άλογο. Αλλά καλά να πάθω. Αφού δε θέλησα να φορτωθώ μ' ένα μικρό παραπανίσιο βάρος του συνεργάτη μου, τώρα κουβαλώ και το τομάρι του!!!

-Εμ, έτσι είναι, του σφύριξε μια σοφή κουκουβάγια πάνω από το δέντρο που περνούσε! **Όταν οι δυνατοί και πλούσιοι δε βοηθάμε στη ζωή τους φτωχούς κι αδύναμους, δείχνοντας αλληλεγγύη, τότε μια μέρα όλοι θα υποφέρουμε και θα χαθούμε.**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

Your browser does not support the audio element.

Η εικόνα είναι από το βιβλίο 101 Μύθοι του Αισώπου των εκδόσεων «[Βιβλιοχώρα](#)»

- Λεμεσός - Κύπρος